

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1151/2021
20.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгомира Милојевића, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Петронијевића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Александра Грујичића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.30/20 од 01.02.2021. године (исправљена решењем К бр.30/20 од 05.04.2021. године) и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.316/21 од 14.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 20. октобра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Петронијевића – адвоката Александра Грујичића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.30/20 од 01.02.2021. године (која је исправљена решењем К бр.30/20 од 05.04.2021. године) и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.316/21 од 14.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.30/20 од 01.02.2021. године, која је исправљена решењем К бр.30/20 од 05.04.2021. године, окривљени Душан Петронијевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 1) Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 40 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 13.10.2019. године до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једног ножа укупне дужине 27,5цм, дужине сечива око 14цм.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, тужилаштву на име трошкова кривичног поступка износ од 675.518,95 динара, суду на име трошкова кривичног поступка износ од 283.475,00 динара, а оштећенима на име трошкова кривичног поступка износ од 801.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, с тим што ће о осталим трошковима бити одлучено посебним решењем.

Оштећени су у погледу остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.316/21 од 14.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Душана Петронијевића, а пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.30/20 од 01.02.2021. године, исправљена решењем К бр.30/20 од 05.04.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Душана Петронијевића - адвокат Александар Грујичић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. С тим у вези у захтеву се истиче да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1) КЗ, при чему није назначен Службени гласник у коме је овај закон објављен, те је нејасно да ли су примењене одредбе Кривичног законика који је важио у време извршења дела или одредбе Кривичног законика који се примењивао у време пресуђења. Према ставу браниоца, у конкретном случају примењен је Кривични законик који је важио у време пресуђења, који је објављен у „Сл. гласнику РС“ број 35/2019 од 21.05.2019. године и који се ступио на снагу 01.12.2019. године, који за кривично дело из члана 114. став 1. тачка 1) КЗ прописује казну затвора од најмање 10 година или доживотни затвор, па пошто Кривични законик из 2019. године није блажи за окривљеног, у односу на окривљеног требало је применити одредбе Кривичног законика који је важио у време извршења кривичног дела, на дан 13.10.2019.

године, то је нижестепеним пресудама учињена повреда члана 5. став 2. КЗ, јер није примењен закон који је блажи за учиниоца.

Супротно изложеним наводима захтева, Врховни касациони суд налази да нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ.

Наиме, према изреци правноснажне пресуде, окривљени Душан Петронијевић је кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1) КЗ извршио дана 13.10.2019. године. У време извршења предметног кривичног дела, и то у периоду од 11.09.2009. године па до 30.11.2019. године, примењивао се Кривични законик („Сл. гласник РС“, број 72/09), којим је за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1) била прописана казна затвора у трајању од најмање 10 година или затвор од 30 до 40 година. Након тога, примењивао се Кривични законик („Сл. гласник РС“, број 35/19) и то од 01.12.2019. године, којим је за исто кривично дело прописана казна затвора од најмање десет година или доживотни затвор.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је окривљени правноснажном пресудом осуђен на казну затвора у трајању од 40 година, очигледно је да је у односу на окривљеног примењен Кривични законик који је важио у време извршења кривичног дела („Службени гласник РС“, број 72/09), којим је за предметно кривично дело прописана као максимална казна, казна затвора од 30 до 40 година, а не Кривични законик („Службени гласник РС“, број 35/19) којим је прописана казна доживотног затвора. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, обзиром да је на окривљеног очигледно примењен најблажи закон.

У односу на исту повреду кривичног закона – из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац у захтеву истиче да је погрешан закључак нижестепених судова да је предметно кривично дело извршено на свиреп и подмукао начин, обзиром да „окривљени ни у једном моменту себе није приказао као безобзирног човека који хладнокрвно и са уживањем мучи своју жртву“, нити су „болови, патња и страх код оштећене трајали више од 10 минута“, при чему окривљени, према ставу браниоца није испољио подмуклост у односу на покојну оштећену, закључујући надаље да из изведених доказа произилази да се не ради о предметном кривичном делу, већ о кривичном делу убиства из члана 113. КЗ.

По оцени овога суда, изложеним наводима захтева у суштини се полемише са оценом суда о томе да је окривљени поступао на начин описан у изреци пресуде, дакле, указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду одредаба члана 440. ЗКП, која не представља законом дозвољени разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, те се Врховни касациони суд није ни упуштао у оцену ових навода захтева.

Истим захтевом указује се и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у погледу изрицања кривичне санкције према окривљеном. С тим у вези, у захтеву се наводи да се применом Кривичног законика који је важио у време пресуђења није могла изрећи казна затвора у трајању од 40 година, а због чега према ставу браниоца у конкретном случају није било услова за њено изрицање.

Врховни касациони суд је и ове наводе захтева оценио неоснованим, имајући у виду да је на окривљеног Душана Петронијевића очигледно примењен Кривични законик који је важио у време извршења предметног кривичног дела („Сл. гласник РС“, број 72/09), којим је за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 1) КЗ била прописана казна затвора од најмање 10 година или затвор од 30 до 40 година. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да у конкретном случају није било услова да окривљени буде осуђен на казну затвора у трајању од 40 година, како је то учињено нижестепеним пресудама.

Осталим наводима захтева бранилац у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП и полемиче са оценом нижестепених судова у вези са олакшавајућим и отежавајућим околностима које су утврђене на страни окривљеног приликом одмеравања казне, па како повреда одредаба члана 441. став 1. ЗКП не представља законом дозвољен разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић